

førrige Hundrebaar var Tale om at ophjælpe paa Gaardmændenes Stilling (Afbyrdelse) — ja den Kjendsgjerning kunne de Herrer i alt Fald ikke se bort — blev det netop overdraget til, jeg kan sige den ene Landbokommission efter den anden at bringe Lys i Sagen og at gjøre Forslag til at raade Bod paa den. Det Samme har været Tilfældet med mangfoldige andre Forhold. Jeg tror dog, de Herrer ville indrømme mig, at saadanne Kommissioner som disse Landbokommissioner i førrige Hundrebaar og den nu bestaaende Lovkommission sandelig ikke behøve at blues over deres Arbeide. Der har ogsaa for nylig været en Kommission, nemlig Myntkommissionen, hvis Arbeide er godkendt her i Thinget, og som jeg heller ikke tror behøver at sige, at den har virket aldeles forgjæves. Der kan altsaa udrettes Noget ved Kommissioner, derom kan man ikke have Tvivl. Man maa ikke nære Overtro angaaende Kommissioners undergjørende Kraft, og det gjør jeg heller ikke; men jeg finder det lige saa vigtigt at nære en almindelig og afgjort Mistillid og Villie imod denne Maade at staffe Dplysninger og Forslag tilstede paa. Jeg maa altsaa vedblivende tilraade Alle dem, hvem det virkelig er om at gjøre at bidrage til at raade Bod paa det Samfundsonde, hvortil der sigtes, at staffe Lys i Sagen, og indtil jeg bliver bedre oplyst om det Mødsatte, kan jeg ikke se, at dette kan opnåas bedre end ad den af os foreslaaede Vej. Jeg fastholder endvidere at den Kommission, her er paatant, ikke skulde have mere med de i svensk Forstand berygtede Arbeidsfæmæer at gjøre, end den fandt hensigtsmæssig og tjenlig, forsaavidt den selv vilde indhente f. Ex. de Dplysninger, som det statistiske Bureau har uddraget af Skemaerne. Derfor er det, jeg har opstillet Forslaget, saaledes som jeg har gjort. Jeg skal gjentagende bede de Herrer Arbeidervenner her i Thinget om at vedtage Forslaget og derved gjøre det første Skridt til at faae lidt Lys i en Sag, der trænger til Lysning, til Dplysning, til Klarelse, før der kan gjøres Noget for at raade Bod paa det Onde, som er tilstede. Jeg kunde ønske at høre nogle egentlige Grunde imod Forslaget, men jeg tror rigtignok, at det vil være vanskeligt at tilveiebringe andre end denne ene, at man overhovedet ikke puffer en Kommission.

Formanden: Det ærede Medlem stemplede en Mand, hvis Navn han ikke angav, som hørende til et navngivet bestaaende Folkethingsparti. Hvis den Mand, han sigtede til, er den, jeg antager, er han for Driigt ikke Medlem af Thinget; men i hvert Tilfælde, tror jeg ikke det er hensigtsmæssigt at henspøre bestemte Personer til de bestaaende Partier, da en Strid om hvortid de høre dertil eller ikke, efter sin Natur slet ikke kan føres her i Salen.

Winther: Da Forhandlingen jo nu er freben temmelig langt frem, og da Formanden ønsker at afforte den saa meget som muligt, skal jeg ikke indlade mig paa nogen Vittighedskamp med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse). Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at der efter min Mening virkelig er en Syggelighed tilstede i vore Forfatningsforhold, som gjør, at Svampe kunne trives der. — Det, jeg ellers vilde bemærke, er, at det, hvortil jeg sigtede ved at omtale det Uheldige i at komme med store Krav fra enkelte Medlemmers Side, er Forslaget under Nr. 18, men ikke det Forslag, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Løven) trøede, jeg haade ment. — Til Slutning skal jeg bemærke, at det ogsaa glæder mig at faae enhverformhelt Støtte; det glæder mig at kunne sige dette lige overfor det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Althær), som var saa glad ved at finde en Støtte i mig i visse Tilfælde (Afbyrdelse). — Ja, maasse var det ikke en saa ganske ublandet Glæde. Jeg skal kun bemærke, at det har glædet mig at høre, at ogsaa han mener, at den gamle Husflid ikke ved kunstige Midler kan manes op af Graven; derom ere vi altsaa enige. — Med Hensyn til Forslaget om Mørkeport maa jeg dog bemærke, at jeg ikke har sagt, at jeg vil stemme for dette Forslag, men jeg har sagt, at jeg, hvis det fandt Tilslutning hos Udvalgets øvrige Medlemmer, vilde gaa med dem deri og ikke stille mig fra dem.

N. Jensen (Marhus Amts 3die Valgkreds): Det ærede Medlem for Bornholm (Rosod) udtalte sig paa en saadan Maade, som om jeg var imod Præmier til Husmændene, hvorimod jeg nok kunde være med til at bevillge Præmier, naar det var Tale om Gaardmand og Proprietæter. Jeg tror, at det i det Sele taget tydeligt nok fremgik af, hvad jeg ansøgte for lidt siden, at jeg var imod Præmieystemet ganske i Almindelighed. Jeg udtalte gjentagende, at man ikke burde give Præmier til en Mand, fordi han var dygtig og havde udrettet noget til Fordel for sig selv, og det kan man anvende baade paa Store og Smaa. Jeg vil blot forvare mig mod, at Thinget skulde tro, at jeg kun var imod Præmieringen for Husmænd; jeg er imod Præmier overhovedet. Det ærede Medlem lod i sit Foredrag en Uttring falde om at le. Jeg finder mig foranlediget til at udtale, at der vistnok i denne Sal ikke er Nogen, der ler mere end det ærede Medlem.

Sidsføreten: Forslaget om Mørkeport forekommer mig ikke at have faaet nogen anden Belysning, end det allerede har faaet ved anden Behandling, og der er derfor ikke nogen særegen Anledning til at frafalde den Beslutning, man tog